

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 15196-31/ODK-2017

Praha 13. července 2017
Počet listů/stran: 5/9

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „odvolací orgán“), v souladu s ustanoveními § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu o odvolání Davida Helcla, [redacted] (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), proti rozhodnutí Ústeckého kraje, Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále také „povinný subjekt“) ze dne 22. května 2017, č. j. 545/LP/2016, JID 79200/2017/KUUK, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, podaném odvolatelem dne 14. června 2017,

takto:

Rozhodnutí Ústeckého kraje, Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 22. května 2017, č. j. 545/LP/2016, JID 79200/2017/KUUK, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace se ruší a věc se vrací povinnému subjektu k novému projednání.

Odůvodnění:

I.

Ministerstvu vnitra bylo dne 30. června 2017 povinným subjektem (jeho dopisem ze dne 27. června 2017, č. j. 545/LP/2016, JID 104897/2017/KUUK) předloženo v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 InfZ odvolání žadatele proti

rozhodnutí povinného subjektu ze dne 22. května 2017, č. j. 545/LP/2016, JID 79200/2017/KUUK, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. Z předloženého správního spisu vyplynulo následující:

Dne 21. prosince 2016 obdržel Krajský úřad Ústeckého kraje žádost Davida Helcla o poskytnutí informace o *celkové výši ročního příjmu (vč. odměn) zaměstnance státní správy JUDr. Stanislava Körnera za rok 2016*. Tyto informace požadoval poskytnout v elektronické podobě na doručovací adresu

Povinný subjekt nejprve vyzval žadatele o *potvrzení, zda skutečně e-mailovou zprávu s výše uvedeným obsahem podal*. Tento požadavek pak zdůvodnil tím, že se již setkal při elektronické komunikaci s krádeží identity. Povinný subjekt dále vyzval JUDr. Körnera jakožto dotčenou osobu, aby se vyjádřil k obdržené žádosti, resp. sdělil, zda s poskytnutím informace o výši jeho ročního příjmu za rok 2016 souhlasí. Ve svém vyjádření ze dne 29. prosince 2016 JUDr. Körner sdělil, že s *poskytnutím informací tohoto typu rozhodně nesouhlasí*. Dále podotkl k osobě žadatele, že *si myslí, že žadatele naštvál tím, neboť nevyhověl jeho požadavku, takže se může jednat o specifickou formu pomsty nebo pokus o získání prostředku k nátlaku na jeho osobu*.

Povinný subjekt rozhodnutím č.j. 545/LP/2016, JID 2707/2017/KUUK ze dne 4. ledna 2017 odmítl žádost s odkazem na § 8a InfZ a § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, protože upřednostnil ochranu osobních údajů a popřel správnost a zákonost rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2014, č. j. 8 As 55/2012-62.

S postupem povinného subjektu žadatel nesouhlasil a dne 12. ledna 2017 podal proti výše uvedenému rozhodnutí odvolání, v němž předně namítal, že *se povinný subjekt nedostatečně vypořádal s důvody odmítnutí žádosti a nerespektoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu*. Taktéž se odvolatel ohradil proti tomu, aby nezdůvodnění žádosti o informace bylo povinným subjektem považováno za jeden z důvodů pro její odmítnutí, přičemž povinný subjekt žadatele v tomto směru nevyzval k upřesnění žádosti. V této souvislosti následně žadatel poznamenal, že *sdělení výše platu, odměn a mimořádných odměn státního zaměstnance je ve veřejném zájmu, jelikož se jedná o nástroj občanské kontroly*. Odvolatel se dále odkazoval na příslušnou judikaturu, zejména pak rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 55/2012, jenž povinný subjekt odmítl respektovat.

Citované námítky odvolatele shledalo Ministerstvo vnitra oprávněnými a proto svým rozhodnutím ze dne 14. února 2017, č. j. MV-15196-6/ODK-2017, napadené rozhodnutí zrušilo a věc vrátilo povinnému subjektu k novému projednání.

Přestože odvolací orgán apeloval na povinný subjekt, aby při novém řešení žádosti o informace zohlednil rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu a řídil se jeho právním názorem, další rozhodnutí povinného subjektu – rozhodnutí ze dne

9. března 2017, č. j. 545/LP/2016, JID 42548/2017/KUUK, se opíralo o tytéž důvody jako první rozhodnutí povinného subjektu.

Žadatel podal proti druhému rozhodnutí povinného subjektu dne 25. března 2017 odvolání, v němž předně povinnému subjektu vytýkal, že se *nedostatečně vypořádal s důvody odmítnutí žádosti a nerespektoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ani nadřízeného správního orgánu*. Poznámeli, že *jediné co bylo v rozhodnutí ze dne 9. března 2017 upraveno, bylo jednacím číslem, aby bylo formálně naplněno vydání nového rozhodnutí. Dále potom byl odstraněn odstavec, který vytýkal žadateli, že neuvedl důvody své žádosti*. Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 3. května 2017, č. j. MV-15196-15/ODK-2017, odvoláním napadené rozhodnutí povinného subjektu zrušilo a věc vrátilo povinnému subjektu k novému projednání.

Povinný subjekt následně dne 22. května 2017 vydal třetí rozhodnutí, jímž žadatelovu žádost znovu odmítl. Třetí rozhodnutí povinného subjektu je v zásadě totožné s předchozím rozhodnutím povinného subjektu. V závěru povinný subjekt nově upozornil na to, že *Ústavní soud řeší ústavní stížnost podanou ve věci poskytování informací o platech. Ústavní soud vydal usnesení, jímž nařídil předběžné opatření spočívající v uložení zákazu povinnému subjektu poskytnout informace o platech a odměnách, než Ústavní soud ve věci rozhodne (viz IV.ÚS 1378/16)*. Rozhodnutí povinného subjektu bylo odvolateli doručeno dne 31. května 2017.

Proti rozhodnutí povinného subjektu podal dne 14. června 2017 odvolatel své odvolání, v němž zdůraznil, že *povinný subjekt vydal opět téměř totožné rozhodnutí jako rozhodnutí ze dne 4. ledna a 14. února* (odvolatel má však evidentně na mysli rozhodnutí povinného subjektu ze dne 9. března 2017), *kteřá nadřízený orgán zrušil pro jejich rozpor se zákonem, a že v novém rozhodnutí povinného subjektu byl pouze doplněn odstavec, v němž je odkázáno na usnesení Ústavního soudu IV.ÚS 1378/16, jímž ÚS nařídil předběžné opatření spočívající v uložení zákazu povinnému subjektu (městu Zlín) poskytnout informace o platech a odměnách konkrétních stěžovatelů způsobem umožňující dálkový přístup*. Dle názoru odvolatele předmětné usnesení Ústavního soudu nemá na posuzovaný případ žádný dopad. Odvolatel uzavírá, že *povinný subjekt opakovaně nerespektuje závazný právní názor nadřízeného orgánu a pokračuje v nezákonných a svévolných praktikách*. Dále odvolatel odkazuje na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 7, č. j. 14 C 65/2014-112.

Ve svém předkládacím dopise povinný subjekt zrekapituloval postup při vyřizování žadatelovy žádosti o poskytnutí informace, mimo jiné dodal, že *dotčená osoba se vyjádřila tak, že se nebude k případu vyjadřovat*. Povinný subjekt zdůraznil, že *v bodě 7. a 8. rozhodnutí poukázal na správní žalobu vedenou Krajským soudem v Ústí nad Labem vedené ve skutkově principiálně shodné věci vyřízení žádosti jiného žadatele (Vojtěch Blažek), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 6. 12. 2016, č. j. MV-159669-70/ODK-2014, a dále pak věc vedenou u Ústavního*

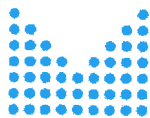
soudu (IV. ÚS 1378/16). Krajský soud v Ústí nad Labem v předmětné věci vydal dne 6. 6. 2017 usnesení č. j. 15 A 202/2016-44, kterým přerušil řízení do doby pravomocného skončení řízení o ústavní stížnosti vedené před Ústavním soudem pod sp. zn. IV. ÚS 1378/16. Uvedenou skutečnost považuje povinný subjekt za natolik zásadní, že dle jeho názoru představuje další samostatný důvod pro odmítnutí žádosti žadatele Davida Helcla. Ústavní soud svým usnesením ze dne 8. června 2016 (lv. ÚS 1378/16) nařídil předběžné opatření, jímž se statutárnímu městu Zlín ukládá neposkytovat osobní údaje o platech a odměnách stěžovatelů na základě žádostí dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, zejména jejich zveřejněním způsobem umožňujícím dálkový přístup ve smyslu ustanovení § 5 odst. 3 citovaného zákona. Povinný subjekt má za to, že pokud Ústavní soud zaujal toto stanovisko, neměl by žádný jiný správní orgán ani soud do jeho rozhodnutí činit svá vlastní rozhodnutí a nemělo by dojít k poskytnutí informací bez dalšího, pokud s tím dotčená osoba nesouhlasí. Povinný subjekt následně vyjadřuje přesvědčení, že postup Krajského soudu v Ústí nad Labem, který přerušil řízení o vedené správní žalobě, by měl být aplikován i Ministerstvem vnitra v posuzovaném případě.

Ministerstvo vnitra vyzvalo odvolatele a dotčenou osobu, aby se vyjádřili k podkladům pro rozhodnutí o podaném odvolání. Odvolatel upozornil, že povinný subjekt ve svém předkládacím dopise odkazuje na novou skutečnost – řízení vedené Krajským soudem u Ústí nad Labem. Odvolatel zdůraznil, že Ministerstvo vnitra již uvedlo, že prvoinstančnímu správnímu orgánu nepřísluší zkoumat správnost svého nadřízeného orgánu a zpochybňovat jej, a že konstatovalo, že rozhodnutí povinného subjektu ruší pro rozpor se zákonem. Dotčená osoba uvedla, že nadále nesouhlasí s poskytnutím požadovaných informací a to vzhledem k obsahu a rétorice webových stránek zřízených panem Helclem k tomuto konkrétnímu případu, viz <https://svevole.cz/>.

II.

Ministerstvo vnitra se v rámci odvolacího řízení nejdříve zabývalo svou věcnou příslušností k rozhodnutí o podaném odvolání a dále otázkou včasnosti jeho podání.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadované informace (dotaz týkající se personálních záležitostí Ústeckého kraje, konkrétně odměňování zaměstnance Ústeckého kraje zařazeného do Krajského úřadu Ústeckého kraje), jež nepochybně spadá do samostatné působnosti kraje. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 94 odst. 1 zákona o krajích konstatovat, že nadřízeným orgánem kraje je Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ.

III.

Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí, a to z hlediska jeho souladu s právními předpisy a v rozsahu námitek odvolatele. Ministerstvo vnitra došlo k závěru, že **odvolání je důvodné.** Vycházelo přitom z následujících skutečností.

Ministerstvo vnitra konstatuje, že postup povinného subjektu, kdy jeho reakcí na žadatelovu žádost poté, co bylo rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace dvakrát zrušeno, je **vydání nového rozhodnutí, které je v zásadě totožné s rozhodnutími zrušenými, je naprosto nepřijatelný.**

Byť byl povinný subjekt upozorněn na faktickou povinnost respektovat právní názory soudů, v posuzovaném případě rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2014, č. j. 8 As 55/2012-62, **povinný subjekt nadále odmítá závěry tohoto soudního rozhodnutí respektovat.**

Lze proto zcela odkázat na dvě předchozí rozhodnutí odvolacího orgánu. Ministerstvo vnitra se domnívá, že povinný subjekt pokládá za zbytečné se seznamovat s odůvodněním rozhodnutím odvolacího orgánu a při svém dalším rozhodování postupovat podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, v němž je stanoveno, že odvolací orgán v odůvodnění svého rozhodnutí, jímž ruší odvoláním napadené rozhodnutí nebo jeho část a věc vrátí povinnému subjektu k novému projednání, vysloví právní názor, kterým je povinný subjekt *při novém projednání věci vázán*. Třetí rozhodnutí povinného subjektu v dané věci je rušeno ze stejného důvodu jako rozhodnutí druhé – **povinný subjekt ani v nejmenším nerespektoval právní názor Ministerstva vnitra.**

Odvolací orgán může zopakovat, co uvedl ve svém předchozím rozhodnutí:

Prvoinstančnímu správnímu orgánu tedy nepřísluší jakkoli zkoumat správnost názoru svého nadřízeného orgánu a zpochybňovat jej. Vysloveným právním názorem je vázán a je povinen ho respektovat. Opačný přístup, když se správní orgán odmítne řídit právním názorem svého nadřízeného orgánu, protože ho považuje za nesprávný, zcela popírá princip hierarchie veřejné správy a v podstatě by vedl k tomu, že by jakékoli opravné prostředky pozbyly svého smyslu (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2013, č. j. 10 A 102/2013-81).

Znovu lze odkázat i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. listopadu 2016, č. j. 3 As 278/20105-44.

Povinný subjekt ve svém třetím rozhodnutí o odmítnutí žadatelovy žádosti o poskytnutí informace upozornil, že *Ústavní soud řeší ústavní stížnost podanou ve*

věci poskytování informací o platech a že nařídil předběžné opatření spočívající v uložení zákazu povinnému subjektu poskytnout informace o platech a odměnách, než Ústavní soud ve věci rozhodne. Jak správně uvádí odvolatel, povinný subjekt v napadeném rozhodnutí nepoukázal na správní žalobu vedenou Krajským soudem v Ústí nad Labem vedené ve skutkově principiálně shodné věci vyřízení žádosti jiného žadatele (Vojtěch Blažek), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 6. 12. 2016, č. j. MV-159669-70/ODK-2014, byť tak povinný subjekt tvrdí v předkládacím dopise. I kdyby však byly argumenty povinného subjektu uvedené v textu předkládacího dopisu použity v odůvodnění napadeného rozhodnutí, nemohly by obstát.

Řízení o ústavní stížnosti vedené u Ústavního soudu pod sp. zn. IV. ÚS 1378/16 se týká zcela jiného žadatele a zaměstnanců statutárního města Zlín (nikoli tedy dotčené osoby v posuzovaném případě), čehož si je povinný subjekt vědom.

S názorem povinného subjektu, že s ohledem na to, že Krajský soud přerušil jím vedené řízení v souvislosti s řízením o ústavní stížnosti, by mělo i Ministerstvo vnitra přerušit řízení o odvolání v posuzovaném případě, se nelze ztotožnit a to z důvodu, že usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16, jímž se statutárnímu městu Zlín ukládá neposkytovat údaje o platech a odměnách zaměstnanců statutárního města Zlín na základě žádostí dle InfZ, nemůže být aplikovatelné na zaměstnance jiného povinného subjektu, stejně jako usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. června 2017, č. j. 15 A 202/2016-44, které nemá povahu nařízení předběžného opatření. Ani správní řád ostatně neumožňuje z povinným subjektem tvrzeného důvodu (řízení o ústavní stížnosti) řízení přerušit (srov. § 64 správního řádu).

Podle ustanovení § 20 odst. 4 písm. b) InfZ ve spojení s § 90 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu, je možné v odvolacím řízení buď napadené rozhodnutí zcela, nebo z části zrušit a řízení zastavit (což v dané věci nelze) anebo napadené rozhodnutí zcela nebo z části zrušit a věc vrátit k novému projednání povinnému subjektu. Aktuální právní stav tedy nedává odvolacímu orgánu jinou možnost, než za dané situace napadené rozhodnutí zrušit a vrátit povinnému subjektu k novému projednání.

Pro úplnost lze dodat, že v usnesení Ústavního soudu, kterým bylo nařízeno předběžné opatření, je výslovně uvedeno: *Tímto předběžným opatřením se nijak nepředjímá výsledek řízení o ústavní stížnosti, toto řízení pokračuje i nadále.*

Odvolatel ve svém odvolání poukázal na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 9. března 2016, č. j. 14 C 65/2014-112, v němž soud Ministerstvu vnitra vytkl, že v soudem řešeném případě dohledová činnost Ministerstva vnitra selhala, neboť se Ministerstvo vnitra *spokojilo pouze s tím, že opakovaně rušilo rozhodnutí krajského úřadu, neučinilo však žádné kroky směřující k tomu, aby přimělo krajský úřad k vyvození personální odpovědnosti pracovníků krajského úřadu, kteří opakovaně nepostupovali v souladu s InfZ. Ministerstvo vnitra však*

konstatuje, že vyjádřené přesvědčení Obvodního soudu pro Prahu 7 naprosto nebere v potaz relevantní právní úpravu.

Zákon o krajích v několika svých ustanoveních upravuje problematiku krajského úřadu. Co se týče zaměstnanců krajského úřadu, zákon o krajích v § 68 odst. 1 stanoví pouze, že *krajský úřad tvoří ředitel a zaměstnanci kraje zařazení do krajského úřadu.*

Zaměstnanci kraje zařazení do krajského úřadu, kteří jsou úředníky, mají specifické postavení – vztahuje se na ně režim zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který podle svého § 1 odst. 1 *upravuje pracovní poměr úředníků územních samosprávných celků a jejich vzdělávání.* V zákoně o úřednících územních samosprávných celků jsou např. stanoveny požadavky, které úředník musí splňovat, či kdy je třeba konat výběrové řízení a za jakých podmínek. Je nutno mít na paměti, že podle § 1 odst. 2 zákona o úřednících územních samosprávných celků platí, že *na pracovněprávní vztahy úředníků územních samosprávných celků se vztahuje zákoník práce, nestanoví-li tento zákon jinak.* To znamená, že pracovněprávní vztah úředníka krajského úřadu se řídí zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, s tím, že některé aspekty tohoto pracovněprávního vztahu jsou upraveny zákonem o úřednících územních samosprávných celků odlišně, než stanoví zákoník práce, a proto se zákoník práce pro daný případ nepoužije.

Je třeba si však uvědomit, že pracovněprávní vztah mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem je vztahem soukromoprávním. Je pravdou, že Ministerstvo vnitra má zákonem o krajích stanovená určitá dozorová oprávnění vůči krajům; je však nutno mít na paměti, že podle § 84 odst. 6 zákona o krajích platí, že předchozí ustanovení upravující dozorová oprávnění Ministerstva vnitra *se nepoužijí v případě porušení právních předpisů občanského, obchodního nebo pracovního práva a v případě, kdy jsou dozor nebo kontrola výkonu samostatné působnosti krajů upraveny zvláštním právním předpisem.* Z výše uvedeného plyne, že Ministerstvo vnitra nemá žádná oprávnění vůči zaměstnancům kraje, tudíž nemůže jakkoli vyvozovat personální odpovědnost zaměstnanců kraje.

Dále je nezbytné zdůraznit, že příkladem situace, kdy se „ustanovení předchozích odstavců § 84 zákona o krajích nepoužijí“, je, když kraj jako povinný subjekt postupuje podle InfZ. *Ministerstvo vnitra jako odvolací orgán proti rozhodnutí povinného subjektu může postup povinného subjektu korigovat pouze prostřednictvím svých správních rozhodnutí. Právní úprava Ministerstvu vnitra nedává prostředek, jak zajistit, aby povinný subjekt postupoval v souladu InfZ a navazující judikaturou, resp. jak zajistit, aby povinný subjekt respektoval právní názor vyjádřený v rozhodnutí nadřízeného orgánu.*

Co se týče zdůvodnění dotčené osoby, proč nadále nesouhlasí s poskytnutím požadované informace, odvolací orgán poznamenává, že tímto argumentem se

může zabývat povinný subjekt při vyřizování žadatelovy žádosti o poskytnutí informace.

IV.

Z výše uvedených důvodů odvolací orgán v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu přistoupil ke zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí a vrácení věci povinnému subjektu k novému projednání, protože neshledal důvod pro jiný postup.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b/ InfZ nelze odvolat.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

v zastoupení

JUDr. Adam Furek
zástupce ředitelky odboru

Vyřizuje: Mgr. Markéta Kovandová
tel. č.: 974 816 415
e-mail: odbordk@mvcv.cz

Rozdělovník:

1. Prvopis rozhodnutí bude po nabytí právní moci a jejím vyznačení zaslán k založení do spisu povinnému subjektu (doporučeně s dodejkou) – Ústeckému kraji, odboru legislativně-právnímu Krajského úřadu Ústeckého kraje, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, k č.j. 545/LP/2016
2. Stejnopis rozhodnutí bude spolu se správním spisem zaslán povinnému subjektu (doporučeně s dodejkou) – Ústeckému kraji, odboru legislativně-právnímu Krajského úřadu Ústeckého kraje, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, k č.j. 545/LP/2016
3. Stejnopis rozhodnutí bude oznámen podle § 72 odst. 1 správního řádu odvolateli (doručením do vlastních rukou s dodejkou) – Davidu Helclovi, [redacted]
4. Stejnopis rozhodnutí bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) dotčené osobě – JUDr. Stanislavu Körnerovi, vedoucí oddělení dopravně správních agend, Krajský úřad Ústeckého kraje, se Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
5. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra

